

DNES

- 9.30 - Divadelní fotografie /seminář/
- ZK ROH Úpice
- 13.00 - Art - terapie /seminář/
- ZK ROH Úpice
- 19.00 - Karel Steigerwald: Neapolská choroba
soubor Stará avantgarda PKS
- 22.00 - beseda s tvůrci inscenace
- ZK ROH Úpice

ZÍTRA

- 19.00 - Dale Wasserman: Přelet nad hnízdem
kukačky
Východočeské divadlo Pardubice
- divadlo A. Jiráska
- 22.00 - beseda s tvůrci inscenace
- ZK ROH Úpice

Samou chválu slyšíme opět na víkendové stravování. Při snídani v závodním klubu pestrý výběr a kvalita jídel předčila leckterý interhotel a vývařovna základní školy na Blahovce leckoho přiměla k zamyšlení, zda by nestálo zato, stát se řádným žákem této školy. Všechny dobroty nám navíc byly poskytnuty s milým úsměvem. Je to prima, neboť ona láska k divadlu občas prochází žaludkem.

Divadelníci jsou národ žíznlivý nejen touhou po dobrém divadle, diskusi a vřelosti. Naši špehové v závodním klubu zjistili, že nejvíce jde na odbyt merunka. Za sobotu večer se jí vypilo pět litrů/, káva, čaj. A večer byl odstartován prodejem osmi litrů vína. Vzhledem k tomu, že pak večerní beseda s tvůrci trvala skutečně dlouho a byla rušná, je jasné, že o naše choutky a touhy bylo dobře postaráno.

DVĚ OTÁZKY PRO...

... Marii Třešňákovou, dramaturga PKS, která kočovnému divadlu "Julie spol." pomáhá s dramaturgií inscenací.

1. Jakým způsobem se soubor připravuje na představení a jaké jsou specifika při přípravě kočovného divadla?
"Pracuje dvěma způsoby. Ten první, to je tzv. práce koncepční. Značí tedy dramaturgickou a textovou přípravu. Samotná práce na inscenaci jde ve všech složkách představení až do detailů. Lze říct, že je to práce individuální, kdy na nápadech a projektu pracuje pod vedením jednoho člověka celý soubor. To se týká např. "Hamleta", kterého včera hráli v klubu. Pokud vyjíždí soubor s kočovným divadlem, je v jejich představení daleko větší míra improvizace, staví se na tom, co kdo z nich umí nejlépe. Je to kolektivní práce, taková tvůrčí dílna, z níž se nejlepší čísla vybírají, zpracovávají a fixují."

2. Který z jmenovaných způsobů práce souboru lépe vyhovuje a na jaké problémy v ní naráží?

"Myslím, že jim vyhovují oba. Práce však vyžaduje výraznou disciplínu, a tu "Julie spol." má výbornou, na amatérské soubory nezvyklou. Problémy? Snad, že právě u "Hamleta" rozčiluje některé divadelníky způsob zacházení s textem klasiků, že představení je krátké - pouhých 20 minut a nelze je prezentovat jako samostatnou inscenaci. V oblasti kočovného divadla se potýkají s nutností mít někoho, kdo by se na představení podíval zvenčí a sledoval jeho stavbu. Neboť tím, že v něm hrají všichni, vynikají často jednotlivá čísla, ale ztrácí se příběh. To byl např. ve zkušebním období případ představení "O kouzelníkovi, fakírovi, klaunech a sličné Arabelle", ze kterého viděli diváci včera večer v parku před divadlem ukázky."

...Jana Schmida, režiséra kolektivní autorské produkce nazvané Tak jako tak.

1. Překonávali jste při zrodu zhlédnuté inscenace nějaké závažnější problémy?

"Při jiných inscenacích míváme problémy při sžívání kolektivu nad společnou prací.

U Tak jako tak jsme vlastně ani toto nemuseli překonávat, práce byla vcelku příjemná."

2. Jaký má pořad ohlas?

"Mládež je ochotna stát trpělivě fronty na lístky."

...Jiřího Schmitzera, člena uměleckého souboru Studia Ypsilon.

1. Kolikáté repríza vašeho Recitálu v Úpici proběhla?

"Po několika letech jeho uvádění vlastně ani nevím, ale bylo jich mnoho."

2. Jaké prostředí a jaké posluchače máte nejraději?

"Komorní sály a kluby mládeže. Ale chodí občas i diváci, kteří od herce očekávají vlastně něco jiného."

ANKETA DIVÁKA

21. 5. 1988

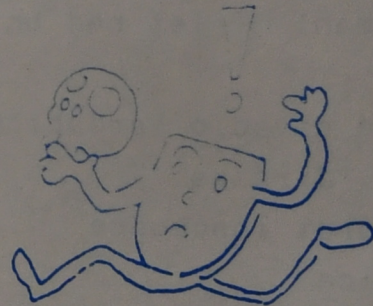
Tak jako tak

- Nesmírně příjemné a osvěžující představení. Snad akorát, že se mně první polovina zdála propracovanější.
- Bezvadné písničky a celkově bezvadné atmosféra na jevišti i v hledišti.
- Jsem moc ráda, že jsem na tohle představení mohla jít.
- Líbilo se mi to, mám takové písničky ráda.
- Bylo to skvělé.
- Výborné.
- Chybělo mi více mluveného slova.
- Líbila se mi jejich muzikálnost. Ale humor se mi zdál někdy nic moc. Dejdar je výborně pohybově nadaný.
- Byla to pro mne pohoda. Je to kolektivní dílo, ale přitom tam má každý dostatek prostoru pro uplatnění vlastní individuality. Z tohoto hlediska mi tedy vůbec nevadí, že je to vlastně "Pelmel", protože mi nakonec vytváří pohled na kolektiv jako takový a zároveň mi jednotlivé lidi přibližuje.
- Takových představení by mělo být více. Vynikající byla hudební složka. Individuální výkony hráčů na hudební nástroje byly na vysoké úrovni.
- Nepochopil jsem zařazení tohoto představení na úpickém festivalu.
- Moc se líbil výkon mladého absolventa DAMU Martina Dejgara. Očekával jsem více "divadla" od režiséra Jana Schmida. Příjemné mě potěšily texty Vladimíra Kratiny.
- Jsem spokojen s hudební stránkou představení. V té herecké složce si myslím, že nám takové známé herecké osobnosti, jako je Vladimír Kratina nebo Jiří Schmitzer sástali mnoho dlouhí.

líbilo	324 hlasů
a výhradami	48 hlasů
nelíbilo	1 hlas
Celkem hlasovalo	373 diváků
bodů	93,29

Hamlet

- Osvěžující dvacetiminutovka plná dobrých nápadů.
- V krátkém úseku velice dobře zpracovaný příběh, výborné a zajímavé výtvarné složka představení.
- Docela se mi to líbilo, ale může se takhle pracovat s textem klasika, tedy Shakespeara?
- Mně se to líbilo, už jsem to trochu znala, když to František začínal číst, ale dotáhli to do konce, celek je fajn.
- Líbilo se mi to, je to vtipné. Hlavně výtvarně se mi to líbí a jak si hrají se světýlkama - živý oheň na jevišti mě vždycky fascinuje, dělá atmosféru.
- Viděl jsem už hodně Hamletů, ale smeknul jsem před ním, i když jsem neměl klobouk. To je jediné, co mně říká.
- Mně to připadalo velmi nápadité a subtilní díky malým rozměrům, je to takový návrat k milému rodinnému divadélku.
- měl jsem pocit, že do Úpice přijeli staří loutkáři z rodu Matěje Kopeckého.
- Líbilo se nám moc, škoda že na festivalu Loutkářská Chrudim vystoupí soubor pouze na pouti. Myslím že toto představení je určeno pouze pro komorní prostředí.
- Malé loutkové představení s velkými filozofickými myšlenkami
- Inspirativní, myslím, že by klidně mohlo soupeřit s profesionálním divadlem.

Recitál J. Schmitzera

- Hrozně moc mi to sedlo
- V sobotu jsem viděla v televizi Vysockého a vystoupení J. Schmitzera mi ho trochu připomnělo. Zkrátka, je vždycky bezvadné, když si člověk umí napsat muziku, texty a ještě je sdělit
- Zdá se mi, že Úpice zařazením profesionála do programu ztratila něco ze své atmosféry. Recitál se mi líbil, byl příjemný, ale proč byl zařazen, nevím...
- Jela jsem dnes kvůli recitálu J. Schmitzera ještě jednou z Trutnova do Úpice a rozhodně toho nelituju.
- Byla to příjemná, dobrá atmosféra, okamžitě navázaný kontakt, krásné písničky a hlavně mi byl hrozně sympatický Jiří Schmitzer. Proč, to neumím říct.

- Ne, že by se mi to nelíbilo, ale přece jen. Asi tak u poloviny písniček vůbec nevím, proč jsem je měl poslouchat. A proč byl vlastně pořad v programu festivalu.
- Bylo to fajn.

REDAKCE K BESEDĚ S TVŮRCI

Beseda s tvůrci představení Tak jako tek, se souborem Ypsilon, se zvrhla víceméně v kabaret a umožnila tak všem přítomným zhlédnout vlastně další představení, a to představení poněkud krátké zakončené efektní a stylovou /těžko říci, zda nacvičenou či improvizovanou/ tečkou v podobě vzkazu od řidiče, právě rozjíždějícího autobus směrem ku Praze. Pro umocnění závěrečného efektu byl angažován Zdeněk Vylíčil, který působil věrohodně. Kolik tento čerstvý ypsilonský elév bude pobírat na honorářích nám zatím není známo.

PŘEKLADATELSKÝ SEMINÁŘ

Shromážděnému auditoriu představil včera dopoledne Martin Hrabák v roli moderátora překladatele anglosaské literatury Jaroslava Kořána a Michala Žantovského jako lektory semináře. Oba lektori seznámili shromážděné se základními kritérii překladatelské práce v oblasti umělecké literatury. Bylo řečeno, že interpretace cizojazyčného textu překladem by měla za všech okolností zachovat podstatu textu. Obdobnou úlohu přebírá při inscenování přeloženého dramatického textu i dramaturgie v divadle. Jednotlivé překlady v určitých obdobích a regionech se stávají určitou pamětí textu; mezi překladem a inscenací musí existovat dialektický vztah - dramaturgie v divadle volí překladatele, překlad ovlivňuje inscenační tvar; verbální rovina by měla odpovídat prostředkům inscenačním; výhodná je dlouhodobá spolupráce překladatele s jednotlivými divadly.

V závěru semináře byly diskutovány otázky možností informovanosti o zahraniční literatuře u nás.

ŠOTEK ZVANÝ PROGRAMOVÝ

pokračuje v řadě. Dnešní odpolední seminář art-terapie se sice koná, ale došlo ke změně lektora. Místo původně ohlášeného a náhle zaneprázdněného Karla Nakone se vedení semináře ujme Dr. Jitka Vodňanská CSc., psychoterapeutka, jejíž doménou je muzikoterapie. V současné době pracuje v oddělení léčby deprivovaných dětí z alkoholických rodin.

NEAPOLSKÁ CHOROBA

Karel Steigerwald: Neapolská choroba

soubor Stará avantgarda, Pražské kulturní středisko.

Režie: Ivan Rajmont.

Hrají: Pavel Kříž, Karel Pospíšil, Jiří Ornest, Rudolf Štěr, Kateřina Rajmonová, Marie Spurná, Eva Kulichová, Pavel Rímský, Leoš Suchařípa

Neapolská choroba Karla Steigerwalda /datováno 1983-4/ vzbudila značný rozruch ještě před uveřejněním v Dramatickém umění č. 10/1987. Snaha tvůrčích umělců o uvedení této hry na jevišti byla značná, nemenší byly však i tlaky vpravdě opačné. Sama tato skutečnost ukazuje v dnešní převracející se době /která svou poklidnou rozšafností připomíná velrybu válejší se v líném proudu/ na nesporné kvality textu.

Děsivý obraz světa, ve kterém po jaderné katastrofě žijí několik tisíc lidí, má svou zvláštní, poněkud studenou, ale velmi působivou atmosféru. Antiutopická vize umožňuje Steigerwaldovi vyostřit rozpor mezi označujícím slovem a označovanou realitou, všechny postavy hry tak či onak lžou: Komoří vyžaduje, aby byl léčen na neapolskou chorobu i když všem /včetně jeho samého/ je jasné, že má obyčejný průjem; Zdravý a Zdravá hledají syna o němž vědí, že je mrtvý; Laura učí neexistující děti; bývalý tělocvikář Werner vede nemocnici aniž ví cokoli o léčení; Schlizout tvrdící že by všechno rozkopál, kdyby věděl, že se lže, nakonec také zklame. A tak dále. Nejasnosti vnitřních bojů otevírající prostor vládě tvrdé ruky: nový vedoucí nemocnice Knappe křičí v závěru hry mezi hromadou mrtvol svůj nástupní projev - část projevu Goebbelsova. Dějiny jsou bludný kruh proměňující se v čas a prostor.

Režisér Ivan Rajmont využil v inscenaci PKS většiny lákavých možností, které text nabízí. Především konvenční prostorové řešení, navíc i scénografická a hudební složka ukazují k modelu divadla spíše staršího data. Tím ovšem otevírá prostor pro herecké výkony celého souboru s dominantní postavou Komořího Leoše Suchařípy.

Tomáš Marek

ANKETA ZPRAVODAJE

1. Jakou knihu z divadelní oblasti /pokud možno z nedávné doby/ byste doporučil k přečtení a proč?
2. Jakou inscenaci /kromě inscenací uváděných na úpickém festivalu/ byste doporučil k zhlédnutí a proč?
3. Jiný umělecký zážitek.

Martin Hrabák, dramaturg

1. Stále mě jímá hrůza nad letitou absencí divadelní literatury. Tedy kupuji, čtu, zážitky čekám.
2. Tankret Dorst-Merlin - RDZM
3. Recitál Jiřího Schmitzera na festivalu v Úpici.

Josef Lédl, režisér

1. Zichovu Estetiku dramatického umění, protože je to základ. A Hübnerovo Umění režie /teprve vyjde/.
2. Východočeské divadlo Pardubice - Kočka na rozpálené plechové střeše, protože je to velmi pocitivé a n e e f e k t n í představení.
3. Miron Białoszewski: Teatr osobny. To je knížka.

Vladimír Kratina, herec Studia Ypsilon, Praha

1. Buñuelovy autobiografické vzpomínky.
2. Hráči - Činoherní klub.
3. Návštěva v Úpici.

Miloš Štědroň, radiologický laborant, umělecký vedoucí divadla Rozmarýnek Hradec Králové a režisér souboru Vojan Doubravice-Pardubice

1. a/ Záhadný nesmrtelný - autor Scherlová /Heinrich von Kleist/. Autor H.v.Kleist více než před stopadesáti lety frekventovaný dramatik /a nejen on !!!/ je velice současný. - Bohužel, v současném divadelním čínění se toto, snad až programově, opomíjí.
b/ Estetika dramatického umění /téměř z nedávné doby - Otakar Zich/. Odpověď na další část otázky je přece zbytečná!
2. Všechny mé inscenace. Proč?!!! A pak, a to především - Sen - AHA, Lysá nad Labem. Shakespeare ve své podstatě hrany věuk se současným pohledem a názorem. Je to Shakespeare, Shakespeare! Shakespeare. Atď., atď., atď...
3. Sen, který se mi zdál. Zdál?

Včera přijela do Úpice pouť. Hned zrána ji zahájili členové kočovného divadla Julie & spol. a udržovali na náměstí dobrou náladu po celý den. Zvládli všechno. Od promenádní muziky až po fakířská čísla. Ani ostatní účinkující se nešli zahanbit. Milá byla taneční a pěvecká vystoupení úpických dětí z mateřských a základních škol, odpovědně byla potleskem odměněna děvčata z Vrchlabí, pany kluky nadchly šermířské etudy a pro dorůstající slečny a naše ženy připravilo trounovské Oděvní studio módní přehlídku ze svých nejlepších modelů. A v podvečer pozvala na parket všechny přítomné hudební skupina Akord.

Ale na to nejdůležitější jsme zapomněli. Poutí by nebyla poutí, kdyby tu nebyly noupačky, střelnice, drobné suvenýry a nejrůznější laskominy. Nic z toho u nás nescházelo, a tak především těm úplně nejmenším zářily čí štěstím.

VÍTE ŽE...

... Hotel Baránek na úpickém náměstí je adaptován a všechno ještě voní dřevem a novotou? V podstatě kvůli účastníkům festivalu otevřel svůj provoz předčasně. A je tam utulno.

... Ještě v jednu hodinu v noci i déle se v prostorách klubu svítilo, hrálo i tancovalo. Soubor Julie & spol. neztratil nic ze svých sil po dopoledním plánovaném a odpoledním neplánovaném představení před divadlem a zřejmě se rozhodl dokázat posledním přítomným příznivcům divadla, co všechno vydrží dobře proškolený amatérsky divadelní soubor.

DIVADELNÍ FOTOGRAFIE

O divadelní fotografii trochu jinak
Novotný Jaroslav Kregaj

Kdo čeká, že prozradím recept jak lépe fotografovat divadlo, čeká marně. To přece nám divadelní fotografové, kteří jej snad znají, sém takový recept neznám. Neboť mluvit ani o problémech esteticko-uměleckých kvalit divadelní fotografie. Ty se nepochybně na stránkách časopisů, ale v divadle a v terénní komoře. A přesto je zde otázka, jak lépe fotografovat divadlo. Nepěl jsem má, pěl i ostatní, pěl i to scenografické sekci svazu dramatických umělců, pěl i divadelní listy, bolí to lidi od divadla. A o příčinách toho, co nás bolí, bych si chtěl s vámi trochu popovídat. Bohužel, když něco bolí, musí se do toho někdy i říznout. A když se do toho řízne, tak to možná bude i trochu bolet. Pojďte se ptát po příčinách toho, co nás bolí. Pojďte se ptát po příčinách toho, co nás bolí. Pojďte si popovídat o organizačně ekonomických otázkách divadelní fotografie.

Kolik lidí u nás fotografovalo divadlo? Kolik lidí u nás fotografovalo v jednom divadle? V kolika divadlech fotografoval jeden člověk? Kolik divadel stačí nafotografovat jeden člověk? Kdo u nás fotografoval divadlo? Kdo vybírá toho, kdo bude divadlo fotografovat? Kdo vybírá z toho, co ten vybraný nafotografoval? Vybírá ten, co nafotografoval, sám z toho, co nafotografoval, než to předloží tomu, co to vybírá?

Ne, to není hra se slovy, to je riskantní hra s divadelní fotografií. To je neodpovědná hra často s tím jediným, co z divadla zůstane. A to je i to, co má na divadelní fotografii pělí. Někdy se tomu říká objektivní příčiny podmíněné subjektivním postojem jednotlivce. Pro ilustraci uvedu dva případy subjektivních postojů dvou ředitelů divadel: Lezu po ležení a dokumentuji rekonstrukci jednoho divadla. Ředitel divadla - Co tady prosím vás obíháte s tím aparátem? Konec citátu. V jiném divadle jiný ředitel - Soudruhu, vy si tady fotografoujete bez povolení, pak se to někde objeví, posleďte tady taky jeden fotografoval, tak jsem ho vynadil. Tady nekončí citát, tady končí legrace.

Naštěstí nejsou všichni divadelní ředitelé stejní. Například v tomto roce se realizovala dohoda mezi divadlem Disk a katedrou fotografie na FAMU. Posluchači čtvrtého ročníku zdokumentovali všech pět představení Disku a předali je jako svázané publikace v rozsahu cca 40 snímků. Mimoto vznikla publikace na úrovni absolventské práce, sledující vznik inscenace od první čtené zkoušky až po premiéru, včetně přijímacích zkoušek, zájezdů a promoce absolventů v Rudolfinu. Cílem bylo komplexní vidění celého procesu práce na inscenacích. - Začleněním do osnov výuky hned v prvním roce osamostatnění se katedry fotografie před 13 lety byla divadelní fotografie poprvé uznána i de jure jako rovnocenná ostatním disciplínám. - Po 4 letech - když vzniklo 18 alb - byla tato spolupráce násilně přerušena administrativním protizákonným nařízením o povinné registraci. Dnes toto nesmyslné nařízení již rok neplatí.

Dalším kamenem úrazu může být i postoj ekonomu divadla. Nastupuje otázka finanční úhrady, ne vždy úměrné kvalitě fotografií. A zle je, když o tom, či snímky se zaplatí, začne rozhodovat místo osob k tomu povolených, to jest umělecké rady, byť ve svém oboru fundovaný, ale výtvarně a fotograficky negrazotný ekonom.

Nechorá je, když slepota postihne samotného divadelního fotografa. Když přestane vidět, že jsou i jiní schopní kolegové, když nechce vidět v divadle, kde on fotografoval, a když nevidí, že na jeho snímcích je vidět, že není v jeho silách stihnout za rok kolem 40 premiér, to jest cirkus jedna za týden. Kde jsou pak proklamace o službě divadlu, o různých přístupech k fotografování různých inscenací? Slyšel jsem i takový názor, že od toho je herec profesionál, aby příslušný výraz fotografovi nahládl. Osobně jsem toho názoru, že od toho je divadelní fotograf profesionál, aby příslušný výraz herce zachytil v rytmu akce. Končívá to klepaním si na rameno za to, že přece máme někde v šuplíku i špičkovou tvorbu, kterou nikdo nechce. Slova! Většina energie totiž padne na to, jak stihnout při tolika premiérách v různých divadlech alespoň jednu oblečenou generálku. A výsledek je rutinéřské šedé proložení ustáleným osvědčovaním show-biznismu. Přes veškerá slova o výtvarnosti a umění to končí u živnostenské komerčnosti.

S tím souvisí i otázka, zda jedině stálý fotograf sžítý s divadlem, to jest fotograf v úvazku, je pro divadlo určitá záruka. Myslím si, že úvazek nic neřeší, zaručuje jen to, že fotograf musí nafotografovat vše, co divadlo zahrraje, a naopak divadlo musí vzít od fotografa vše, co on nafotografuje. Kvalita tím zaručena není, pouze monopol. Souhlasím však s tím, že by měl být fotograf sžítý s divadlem - a ještě lépe by znělo, kdyby to byli dva až tři fotografové. Ať si říká kdo chce co chce, ona konkurence žene kvalitu nahoru.

Myslím si, že logičtější a divadlu i divadelní fotografii ku většímu prospěchu než tandem divadlo - fotograf je tandem režisér - fotograf. To, že v jednom divadle by vedl monopol jednoho režiséra nebo jednoho scénografa k fádnoti celé sezóny, není třeba vysvětlovat. Proto se objevuje občas na programu zkratka j.h. U divadelního fotografa to tak samozřejmě není. Vždyť je to tak zaběhnuté už léta, anebo že by snad ekonomické vazby? V jednom jsme snad přes různost názorů na funkci divadelní fotografie všichni zajedno: jednou z jejích hlavních funkcí je podat trvalé svědectví pro budoucnost o scénografii, o režii, o inscenaci a o herci. Jakým právem má tedy být herec odsouzen k tomu, aby toto svědectví o něm podával pouze jeden člověk? Svědectví jednostranné, a tím i zkreslené.

Jsem si vědom, že těch pár poznámek k organizačně ekonomickým otázkám nemůže vyřešit všechny otázky před kterými divadelní fotografie stojí - otázky specifiky divadelní fotografie, uvědomění si všech jejích funkcí, které by měla plnit. Myslím si, že jich plní zatím po čertech málo. A pokud je plní, tak spíš jen ty okrajové, jako je reklama nebo problematická dokumentace. V archívech divadel zůstanou zpravidla jen trosky.

Čím vlastně přispívá fotografie v procesu vývoje inscenace? Je zrcadlem pro herce? Je fotograf opravdu členem týmu po celou dobu práce na inscenaci, nejen v koncové fázi? Jak se využívá její již zmíněné hlavní funkce podat trvalé a co nejúplnější svědectví o inscenaci? To jest ve spojení s dramaturgicko-inscenačním rozбором /viz vzorová publikace vydaná Divadelním ústavem Král. Úhu, rozbor inscenace Divadla Na zábradlí/.

Kolik fotografií se pokusí zachytit špičkové představení hostujících zahraničních souborů? Do jaké míry slouží divadelní fotografie výuce na učilištích vysokých škol divadelního zaměření /viz fotografický záznam gestických principů mudry pro katedru orientálního divadla na filosofické fakultě? Jak se využívá ve výuce možnosti fotografické konfrontace lidského výrazu a gesta v pravdě denního života, v pravdě

uměle přenesené na jevišti a nakonec v pravdě transponované do polohy umělecké?

O všech těchto funkcích divadelní fotografie je třeba hovořit. A nejen hovořit. Je třeba jejich plnění také zajistit. A zajistíme je jenom tehdy, bude-li ochota na všech stranách vyřešit prvotní otázky organizačně ekonomické. Nedosáhneme toho deklaracemi. Kvalita vzniká pouze tehdy, udělá-li se něco navíc. Bohužel, neplatí to i obráceně. Udělá-li se něco navíc, nemusí ještě vzniknout kvalita.

Prvním větším organizovaným pokusem o zjištění stavu a kvality naší současné divadelní fotografie měla být chystaná I. celostátní přehlídka divadelní fotografie v říjnu 79 v Městském muzeu v Ostravě u příležitosti ostravské přehlídky Divadlo dnešku. Přípravný výbor nekoncepceval akci jenom jako soutěžní výstavu, ale pokusil se jí dát pracovní charakter včetně sympoziálního setkání fotografů zabývajících se divadelní fotografií s pracovníky divadel, se zástupci scénografické sekce ŠČDU, pracovníky Divadelního ústavu, zástupci tisku, uměleckých komisí Českého fondu výtvarného umění, teoretiky a praktiky pracujícími v oboru divadelní fotografie. Na tomto fóru se poprvé otvírá možnost konfrontovat své názory a pokusit se řešit především ty otázky, které zajímají jak ty, kteří divadelní fotografii aktivně dělají, tak i ty, kteří mají vliv na její uplatnění. Nakonec proběhne tato výstava "dobře utajena" - bez jediného plakátu či poutače před vchodem. Na setkání scénografů v Pražském filmovém klubu jsem se zeptal cca 60 přítomných, kolik z nich o výstavě vědělo /zvedlo se 6 rukou/ a kolik z nich ji vidělo /zvedly se 2 ruce/. Netřeba komentáře.

Jsem přesvědčen o tom, že se kolem mladých amatérských a poloprofesionálních souborů soustřeďuje řada mladých talentovaných fotografů a že je nutno brát je na vědomí. Bohužel nevyšel původní záměr, aby se přehlídka stala příležitostí pro všechny fotografy, vážně se zabývající divadelní fotografií, bez ohledu na věk a stavovskou příslušnost. Přesto však přehlídka znamenala první konkrétní krok navíc. Vznikne také kvalita? Myslím si, že není důvod, proč by neměla. Avšak jenom tehdy, budeme-li chápat současný stav naší divadelní fotografie jako stav, který lze změnit.

Původní článek vyšel
v Amatérské scéně č. 8/79
/pro naše potřeby jej
autor upravil/

INSPIRACE 88

Východočechům je jasné, že se pod tímto názvem skrývá v pořadí už pátá víceoborová nesoutěžní přehlídka nejinspirativnějších představení z oblasti slovesných oborů ve Východočeském kraji, která se bude konat 24. - 26. června 1988 v Letohradě. Je to přehlídka, která každoročně vzbuzuje velký zájem amatérských divadelníků a loutkářů, protože umožňuje

konfrontaci inscenačních výsledků v širším měřítku a uvádí je tak do jiných komplexnějších souvislostí, hodnotí, respektive pojmenovává je z nejrůznějších úhlů pohledů. Navíc přispívá k vzájemnému bližšímu poznávání lidí, kteří by se jinak třeba ani nesetkali, ačkoliv je mnohé spojuje.

I letošní program přehlídky je pestrý a zajímavý. Posuďte sami:

- Divadélko na štaflích SK ROH Dobruška - Prodáná nevěsta
- Studio mladých DK ROH Trutnov - V. Strnisko: Goldoniáda
- Soubor C SK ROH Svitavy - J. Wolker-K. Šefrna: ...jako pel?
- Divadélko dětí Rozmarynek DK ROH Hradec Králové - na motivy B. Němcové M. Štědroň: Bajaja
- Soubor HAD PKO Hradec Králové - J. Polehla: ...ale když ona je zakletá!
- Dětský soubor Heřmanáček ZŠ Heřmanův Městec + MěstKS - O. Suchý: Kupte strunu zakorunu
- Soubor literárně dramatické výchovy při OPS Jičín - Michal Černík: Malé pohádky
- Studio uměleckého přednesu LŠU Pardubice-Polabiny - A.S. Puškin: Pohádka o popovi a jeho čeledínu Baldovi
- Trilema MěKS Nový Bydžov - P. Stančík: "B" /Dobročinný bál pro pozdvižení padlých básníků/
- Tvůrčí skupina Baret S. při OB Vítěznoves - P. Mohr-J. Wolker: Wolker
- Divadelní soubor Vojan ZO SČSP Doubravice - Bří Čapkové: Ze života hmyzu
- DS Obsazeno VOB Malšovice - J. Tejkl: Cesta z hlíny do hlíny
- Host přehlídky: Dramaturgický klub MěstDPM a SKP Třebíč - F. Vodsedálek - J. Schmidt - J. Dejl: Nová komedie o Libuši
- Divadelní soubor TJ Sokol Nový Hrádek - K. Steigerwald: Jak hlouposti narostly parohy
- Dětský divadelní soubor LŠU Moravská Třebová - O. Hejná: Tulák domeček

Kromě už tak nabitého programu se budou konat i semináře k zhlédnutým představením.

Podrobnější informace jsou k dosažení u Mirky Císařové zde nebo posleze na královéhradeckém KKS. Přejeme Inspiraci 88 skutečně inspirativnost a celému průběhu přehlídky hodně zdaru.

Zpravodaj Festivalu současné divadelní tvorby Úpice '88, vydává Organizační výbor festivalu v nákladu 2 000 výtisků, číslo 4, odpovědný redaktor Alena Exnarová
Evidováno odborem kultury ONV Trutnov pod č. o 49/88.